

Т. Буніна

КАРИНЬСЬКА ЕПОХА В МИСТЕЦТВІ ДИЗАЙНУ КОСТЮМА

Т. Вупіна

KARINSKA ERA IN THE ART OF COSTUME DESIGN

Варвара Андріївна Каринська (Барбара Каринська, англ. Barbara Karinska) народилася 3 жовтня 1886 р. в сім'ї харківського купця-мільйонера Андрія Яковича Жмудського. Була третьою з 10 дітей, старшою дочкою. Закінчила одну з найкращих у Харкові жіночу гімназію — Д. Д. Оболенської і вирішила як старші брати отримувати вищу освіту. Варварі часто доводилося бути першою за різних життєвих обставин. А першим завжди доводиться долати проблеми. Попри це, вона з'явилася у списках сторонніх слухачів юридичного факультету Імператорського Харківського університету на 1907–1908 академічний рік під прізвищем — Моїсеєнко (після одруження).

Каринська допомагала у благодійній діяльності родичів. Велика заслуга її батька у тому, що у Харкові височіє Благовіщенський храм. А мати вважалася «захисником дітей», створюючи дитячі притулки, бібліотеки, надаючи допомогу учням, незаможним студентам, товариству «Червоний Хрест». Жмудські зробили свій внесок у створення очної лікарні ім. Гіршмана, служби «Швидкої допомоги». Брала активну участь у роботі Відділу спілки для боротьби з дитячою смертністю в Росії «Крапля молока», обиралася головою загальних зборів її харківського відділу. Була скарбником Спілки допомогою нужденним учням закладів Харкова, членом опікунського комітету вищих жіночих курсів товариства трудящих жінок, членом організаційного комітету жіночого медичного інституту, входила в фінансову комісію цього інституту, була членом-співробітником 2-го (жіночого) відділення Харківського благодійного товариства, брала участь у роботі харківського відділу спілки для боротьби з дитячою смертністю, була розпорядницею благодійних заходів (таких, як щорічний бал товариства «Швидкої допомоги» та ін.).

Коли у місті з'явилася нова газета «Утро», видавцем якої став Анатолій Жмудський, Варвара Андріївна працювала там редактором. З раннього віку вона проявила талант до мистецтва, і її батьки підтримували її прагнення до знань та творчості. Вони також цінували її внесок у сім'ю. Варвара Андріївна емігрувала за кордон у досить зрілому віці. В еміграції стала видатним костюмером. Співпрацювала з російськими балетами в Монте-Карло, зокрема, виконувала костюми для трупи «Балерюс де Монте-Карло» за ескізами відомих художників. Працювала в Парижі, Лондоні. З 1938 р. жила в Нью-Йорку, де продовжила співпрацю з балетом. Працювала з Сальвадором Далі, Марком Шагалом та іншими митцями. З 1940 р. до 1970 р. виконувала майже усі костюми в постановках засновника школи американського балету Джорджа Баланчина. Крім роботи в New York City Ballet, Каринська виконувала костюми до постановок для різних танцювальних колективів, музиклів на Бродвеї та фільмів у Голлівуді. Її роботи відрізнялися оригінальністю, майстерністю виконання і бездоганним смаком. Варвара Каринська була новаторкою в галузі дизайну костюма. Вона використовувала найрізноманітніші матеріали й техніки, створюючи неповторні та вишукані образи. Каринська була однією з перших, хто почав використовувати в костюмах такі штучні матеріали, як

нейлон і поліестер. Вона також використовувала різні техніки, наприклад аплікацію, вишивку та принтування.

Варвара Каринська стала першою жінкою, яка отримала премію «Оскар» за дизайн костюмів. Вона отримала нагороду в 1948 р. за костюми до фільму «Жанна д'Арк». Цей фільм був знятий за мотивами роману Олександра Дюма «Дама з камеліями». Каринська створила для фільму костюми, які відображали історичний контекст і характери персонажів. Вона використала у своїх роботах найрізноманітніші матеріали й техніки, створюючи неповторні та вишукані образи.

Нагорода «Оскар» стала вершиною кар'єри Варвари Каринської. Вона була визнана однією з найвидатніших художниць костюма у світі. Варвара Каринська також була відома своєю благодійністю. Зокрема, вона допомагала сиротам, інвалідам і нужденним сім'ям. Варвара Каринська була справжньою королевою костюма. Вона була талановитою, наполегливою і творчою жінкою, яка досягла небувалих висот у своїй галузі. Її роботи є справжніми шедеврами, які надихають і вражають досі. Варвара Каринська була не тільки геніальною художницею, але й доброю і чуйною людиною. Вона залишила помітний слід в історії Харкова і всього світу.

СЕКЦІЯ:

ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНІ ТА СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ВИМІРИ ТУРИЗМУ

V. Stepanov

THE CONCEPT OF "TOURISM SECTOR" IN THE PUBLIC SYSTEM

В. Степанов

ПОНЯТТЯ «СФЕРА ТУРИЗМУ» У ГРОМАДСЬКІЙ СИСТЕМІ

The concept of "tourism sector" allows us to understand the social processes that take place in the field of tourism activities in the social system. To do this, we should consider the interpretation of the concept of "sphere", which is studied both at the socio-philosophical and sociological levels.

It should be noted that the methodological basis for stratifying these concepts can be found in the meta-analysis of the structural-functional tradition (T. Parsons, R. Merton), and in the systemic sociological approach (J. Habermas, N. Luhmann). Without going into a detailed analysis of these scientific paradigms, we note that the allocation of social spheres is based on several modernized principles of T. Parsons' structural-functional grid, namely: adaptation, goal achievement, integration, and stabilization of properties. In this regard, the differentiation of spheres is quite homogeneous and mainly boils down to two important questions: what the most stable subsystems of society look like and how to perceive the deepening processes of differentiation of elements at the system-wide level.

The latter circumstance is becoming increasingly relevant in the world as global processes develop. We can now observe that the development of national systems and their subsystem elements is significantly influenced by global trends. In this regard, individual differentiated elements of the system are transformed under the influence of global factors.

In the national philosophical and sociological tradition, there are sufficient methodological grounds for analysing such processes. It is worth noting that in the mid-